

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO PARA A TRANSICIÓN ECOLÓXICA

11574 *Orde TEC/852/2019, do 25 de xullo, pola que se determina cando os residuos de produción de material polimérico utilizados na produción de filme agrícola para ensilaxe se consideran subprodutos consonte a Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.*

A Directiva 2008/98/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 19 de novembro de 2008, sobre os residuos e pola que se derrogan determinadas directivas, trasposta ao ordenamento xurídico español a través da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, define as condicións para que unha substancia ou obxecto, resultante dun proceso de produción, e cuxa finalidade primaria non sexa a produción desa substancia ou obxecto, poidan ser considerados como un subproduto e non como un residuo.

De acordo co establecido no artigo 4.1 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, os residuos de produción para seren considerados subprodutos deberán cumprir todas e cada unha das condicións seguintes:

- a) que se teña a seguridade de que a substancia ou obxecto vai ser utilizado posteriormente,
- b) que a substancia ou obxecto se poida utilizar directamente sen ter que someterse a unha transformación ulterior distinta da práctica industrial habitual,
- c) que a substancia ou obxecto se produza como parte integrante dun proceso de produción, e
- d) que o uso ulterior cumpra todos os requisitos pertinentes relativos aos produtos, así como á protección da saúde humana e do ambiente, sen que produza impactos xerais adversos para a saúde humana ou o ambiente.

A disposición transitoria primeira da Lei 22/2011, do 28 de xullo, prevía que se continuasen aplicando os procedementos administrativos vixentes en relación cos subprodutos até que non se puxesen en marcha os mecanismos previstos no artigo 4.2 da citada lei, é dicir, o desenvolvemento da avaliación no seo da Comisión de coordinación en materia de residuos da consideración como subprodutos de determinados residuos de produción.

Co obxectivo de pór en marcha os mecanismos previstos no referido artigo 4.2, o daquela Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, en colaboración coas comunidades autónomas, elaborou un procedemento para a avaliación da consideración dun residuo de produción utilizado nun uso específico como subproduto. O dito procedemento inclúe unha definición do que debe entenderse por proceso de produción e por residuo do proceso de produción, e prevé a verificación do cumprimento das catro condicións que deben cumprirse para que o residuo de produción sexa considerado subproduto. Cando se cumpran as ditas condicións, procederá elaborar unha orde ministerial onde se establecerán os requisitos exixibles ás empresas para xestionar como subproduto ese residuo de produción nese uso específico.

Seguindo ese procedemento, as empresas interesadas presentaron unha solicitude conxunta ao daquela Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente. A solicitude contiña a documentación sinalada no procedemento, así como o informe xustificativo que consta de información sobre o material susceptible de ser declarado subproduto e sobre o proceso en que se produce; información sobre o proceso en que se utilizará o material susceptible de ser declarado subproduto; información sobre a seguridade de que o material susceptible de declaración de subproduto vai ser utilizado e información sobre o impacto ambiental e sobre a saúde humana derivado do uso do dito material.

Para a análise desta solicitude, o ministerio encargou o correspondente estudo técnico para valorar a adecuación dos residuos de produción de material polimérico ao concepto de subproduto para o seu uso posterior na fabricación de filme agrícola para ensilaxe. Este documento, realizado por Emgrisa, consta de dúas partes principais. Na primeira analízase o residuo de produción, o proceso en que se xera, a materia prima a que substitúe e o proceso para o cal se solicita o seu uso. Na segunda parte analízase a súa consideración como subproduto. O estudo levado a cabo examinou a bibliografía dispoñible sobre a materia para facilitar a toma de decisión en canto a se procede a declaración do citado residuo de produción como subproduto. Este estudo revisouno e valorouno o daquela Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente e, especificamente, a Subdirección Xeral de Residuos.

As conclusións alcanzadas no Ministerio remitíronse ao grupo de traballo de subprodutos para o seu debate e análise. Posteriormente, a avaliación da solicitude levada a cabo polo grupo de traballo de subprodutos elevouse como proposta de informe ao pleno da Comisión de coordinación en materia de residuos, quen, en virtude do previsto no artigo 4.2 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, emitiu informe favorable o 12 de decembro de 2017 sobre o cumprimento das catro condicións establecidas no artigo 4.1 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, e propuxo a este ministerio a súa aprobación mediante o ditame da correspondente orde ministerial. Tanto o estudo técnico como o informe de avaliación da Comisión de coordinación en materia de residuos están dispoñibles para o público na páxina web do Ministerio.

En relación co cumprimento da primeira condición das establecidas na lei, isto é, a seguridade de que a substancia ou obxecto vai ser utilizado posteriormente, a partir da información presentada, garántese que se pode asumir unha cantidade anual importante de subproduto para a fabricación de filme para ensilaxe en agricultura.

En referencia á segunda condición, isto é, se a substancia ou obxecto se pode utilizar directamente sen ter que someterse a unha transformación ulterior distinta á práctica habitual, o proceso produtivo, tras as operacións previas de clasificación, almacenamento, prensadura regranceado, a que se somete o material susceptible de ser declarado subproduto, é equivalente ao realizado á materia prima (polietileno en forma de granza), consistente na achega de aditivos, a extrusión, o corte do material segundo especificación e o envasado final.

Respecto á terceira condición, isto é, se a substancia ou obxecto se produce como parte integrante dun proceso de produción, os residuos de produción de material polimérico aparecen derivados do propio proceso produtivo durante as operacións de extrusión, impresión e confección, nas cales se xeran recortes e material non conforme que non se axusta ás especificacións do produto final.

Por último, en relación coa cuarta condición, isto é, que o uso ulterior cumpra todos os requisitos pertinentes relativos aos produtos, así como á protección da saúde humana e do ambiente, sen que se produzan impactos xerais adversos para a saúde humana ou o ambiente, para aqueles residuos de produción de material polimérico cuxa composición é a mesma que a do material orixinal e dado que o proceso de transformación destes materiais é o mesmo que o da obtención do produto primario, pódese considerar que se trata do mesmo material que o de partida e que, por tal motivo, cumpre cos requisitos de produto e de protección da saúde humana e do ambiente.

Esta orde establece os requisitos técnicos dos residuos de produción de material polimérico e as obrigacións dos produtores e dos usuarios do dito material. En consecuencia, eses residuos de produción que van utilizarse directamente para a fabricación de filme agrícola, sen ningún tratamento previo distinto ao da práctica industrial habitual, poderán declararse subprodutos sempre e cando se cumpran os requisitos establecidos na presente orde.

En caso de que os ditos requisitos non se cumprisen, os residuos de produción procedentes da fabricación de envases e embalaxes flexibles non poderán ser destinados á fabricación de filme agrícola como subproduto, polo que terán que xestionarse baixo o

régime xurídico de residuos, co fin de asegurar a súa correcta xestión e protexer adecuadamente a saúde humana e o ambiente.

Esta norma adécuase aos principios de boa regulación tal e como establece o artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común. De conformidade cos principios de necesidade e eficacia, esta orde fundaméntase na adecuada protección da saúde humana e o ambiente xa que todo residuo de produción de material polimérico que non cumpra cos requisitos desta orde deberá xestionarse baixo o réxime xurídico dos residuos, co fin último de asegurar o adecuado tratamento de todos os residuos que se xeren. Dado o elevado carácter técnico dos requisitos que se impoñen, considérase que este é o instrumento adecuado para a súa consecución.

Esta norma cumpre co principio de proporcionalidade, xa que regula os aspectos imprescindibles para determinar cando este tipo de residuos de produción se poden considerar subprodutos. A orde é respectuosa cos principios de seguridade xurídica, transparencia e eficiencia, posto que é coherente co resto do ordenamento xurídico nacional e comunitario, se seguiron escrupulosamente todos os trámites de información e audiencia públicas e contribúe á eficiencia na Administración.

A habilitación para desenvolver esta orde ministerial encóntrase no artigo 4 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, e o seu fundamento constitucional, no artigo 149.1.23ª da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación básica sobre protección do ambiente.

Na elaboración desta orde ministerial consultáronse comunidades autónomas e entidades representativas dos sectores afectados; así mesmo, someteuse ao trámite de información pública e remitiuse á Comisión de coordinación en materia de residuos e ao Consello Asesor de Medio Ambiente, en aplicación das previsións da Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente.

Na súa virtude, coa aprobación previa do ministro de Política Territorial e Función Pública, de acordo co Consello de Estado, dispoño:

Artigo 1. *Declaración de subproduto.*

Os residuos de produción de material polimérico, constituídos fundamentalmente por polietileno, procedentes da fabricación de envases e embalaxes flexibles en forma de filme que se utilicen directamente na produción de filme agrícola para ensilaxe considéranse subprodutos cando se cumpran os requisitos establecidos nesta orde, aplicable en todo o territorio nacional.

Aos residuos de produción de material polimérico, constituídos fundamentalmente por polietileno, que non cumpran os requisitos anteriores ou non se destinen á produción de filme agrícola, seralles de aplicación o réxime xurídico de residuos establecido na Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.

Artigo 2. *Definicións.*

Para efectos desta orde entenderase por:

a) «Material polimérico»: material termoplástico fabricado mediante a polimerización do monómero denominado etileno. Especificamente, no ámbito desta orde, abrangue o polietileno e os copolímeros de etileno.

b) «Residuos de produción de material polimérico»: residuos de produción procedentes de plantas de transformación de materias plásticas a partir de granza de polietileno e doutros materiais poliméricos, que se xeran na fabricación de envases e embalaxes flexibles en forma de filme, para o seu uso en distintos sectores industriais (alimentación, construción, química, agrícola, automoción, etc.). Os ditos residuos xéranse en forma de recortes e material non conforme coas especificacións do produto final, durante as operacións de extrusión, impresión e confección.

c) «Filme agrícola para ensilaxe»: produto obtido a partir de polietileno, utilizado para a cobertura de forraxe para unha mellor conservación dela.

d) «Produtor»: a persoa física ou xurídica que xera os residuos de produción de material polimérico.

e) «Usuario»: a persoa física ou xurídica que recibe os residuos de produción de material polimérico e os emprega para a fabricación de filme agrícola para ensilaxe.

Artigo 3. Requisitos dos residuos de produción de material polimérico destinados á produción de filme agrícola para ensilaxe.

Os residuos de produción de material polimérico deberán cumprir os seguintes requisitos para seren considerados como subprodutos:

1. En canto á súa natureza química, poderán ser:

a) Polietileno de baixa densidade (PE-LD), polietileno lineal de baixa densidade (PE-LLD) e as súas mesturas;

b) Copolímeros de etileno e acetato de vinilo (EVAC) e as súas mesturas con PE-LD ou PE-LLD;

c) Copolímeros de etileno e acrilato de butilo (EBAK) e as súas mesturas con PE-LD ou PE-LLD;

d) Polímeros barreira como EVOH ou poliamida.

2. Non incluírán plásticos con propiedades oxodegradables.

3. Carecerán de tintas.

4. Desde o momento en que se xeren até o seu uso na fabricación de filme agrícola non estarán mesturados nin manchados con outros materiais ou substancias, polo que non poderán pórse en contacto con ningún outro produto ou residuo nin nas instalacións do produtor, nin no seu transporte, nin nas instalacións do usuario.

5. Almacenaranse ben en bobinas ben a granel en sacas prensadas en fardos, para o seu posterior transporte ás instalacións do usuario.

Artigo 4. Requisitos do filme agrícola para ensilaxe obtido a partir de residuos de produción de material polimérico considerados subprodutos.

O filme agrícola para ensilaxe obtido a partir de residuos de produción de material polimérico considerados subprodutos deberá cumprir coa norma UNE-EN 13207: películas termoplásticas para ensilaxe e tubos para uso en agricultura.

Artigo 5. Obrigações do produtor dos residuos de produción de material polimérico.

O produtor que desexe xestionar os residuos de produción de material polimérico como subproduto para o seu uso na fabricación de filme agrícola para ensilaxe deberá presentar unha declaración responsable ante o órgano ambiental competente da comunidade autónoma onde se xeran e indicar na dita declaración o usuario ou usuarios previstos. Se o usuario se localiza nunha comunidade autónoma distinta da do produtor, o produtor enviará copia da declaración responsable ao órgano competente da comunidade autónoma de destino.

Na declaración responsable o produtor deberá manifestar, baixo a súa responsabilidade, que os datos indicados de produtor e usuario son certos e que cumpre co establecido na presente orde.

O produtor verificará que os residuos de produción de material polimérico almacenados nas súas instalacións cumpren os requisitos establecidos no artigo 3.

O produtor levará un rexistro cronolóxico das cantidades producidas e xestionadas como subproduto, así como dos seus destinos, que deberá manterse e estar á disposición da autoridade competente durante un período de tres anos para a súa inspección.

Artigo 6. *Obrigacións do usuario do subproduto de material polimérico.*

O usuario do subproduto:

1. Verificará que os residuos de produción de material polimérico recibidos das instalacións do produtor cumpren cos requisitos establecidos no artigo 3.
2. Cumprirá o requisito do artigo 3.4 até o momento de empregar o subproduto para a fabricación de filme agrícola.
3. Verificará que o filme agrícola para ensilaxe obtido cumpre coa norma técnica UNE-EN 13207.
4. Levará un arquivo cronolóxico das cantidades utilizadas e a súa procedencia, que deberá manterse e estar á disposición da autoridade competente durante un período de tres anos.

Artigo 7. *Control das comunidades autónomas.*

A comunidade autónoma poderá verificar, cando o considere conveniente, o cumprimento dos requisitos establecidos nos artigos 3 e 4. A verificación poderá realizarse nas instalacións do produtor, durante o transporte ou nas instalacións do usuario do subproduto.

De conformidade co artigo 69.4 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, cando a Administración autonómica verifique que non se reúnen os requisitos mencionados, ditará resolución en que se faga constar esta circunstancia e se lle notifique ao produtor que deberá xestionar os residuos de produción de material polimérico como residuo conforme a Lei 22/2011, do 28 de xullo.

Para efectos estatísticos e de control, as comunidades autónomas inscribirán o produtor do subproduto nunha epígrafe específica do Rexistro de Produción e Xestión de Residuos. A información relativa ao subproduto recollida no rexistro será de uso exclusivo para a Administración e manterase actualizada.

Artigo 8. *Traslado do subproduto dentro da Unión Europea.*

O Regulamento (CE) n.º 1013/2006 do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativo aos traslados de residuos, non será de aplicación no caso de que o produtor envíe os residuos de produción de material polimérico a un usuario doutro Estado membro da Unión Europea que teña declarado igualmente como subproduto estes residuos de produción para o seu uso na produción de filme agrícola para ensilaxe.

Do mesmo modo, o Regulamento (CE) n.º 1013/2006 do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, non será de aplicación no caso de que un usuario en España reciba residuos de produción de material polimérico dun produtor dun Estado membro da Unión Europea que teña declarado como subproduto os residuos de produción de material polimérico para o seu uso directamente na produción de filme agrícola para ensilaxe.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Esta orde ministerial dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.23.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación básica sobre protección do ambiente, sen prexuízo das facultades das comunidades autónomas de estableceren normas adicionais de protección.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

A presente orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 25 de xullo de 2019.—A ministra para a Transición Ecolóxica, Teresa Ribera Rodríguez.